

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-74-1>

УКД 368.4:004:331.45

ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ АВТОМАТИЗОВАНИХ РІШЕНЬ СОЦІАЛЬНОГО СТРАХУВАННЯ ВІД НЕЩАСНИХ ВИПАДКІВ НА ВИРОБНИЦТВІ

DIGITAL TECHNOLOGIES OF AUTOMATED SOLUTIONS FOR OCCUPATIONAL ACCIDENT SOCIAL INSURANCE

Блажинська Тетяна Олександрівна

аспірант,

Львівський національний університет імені Івана Франка

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-5394-4658>**Blazhynska Tetiana**

Ivan Franko National University of Lviv

Стаття присвячена дослідженню цифрових технологій, що забезпечують автоматизовані рішення у сфері соціального страхування від нещасних випадків на виробництві. Мета дослідження – проаналізувати напрями, рівні реалізації та основні виклики впровадження цифровізації системи соціального страхування в умовах євроінтеграційних процесів. У ході наукового дослідження використовувалися загальнонаукові методи пізнання: аналіз, синтез, індукція, дедукція, систематизація, порівняння та узагальнення. Результати дослідження показують, що цифрова трансформація у сфері соціального страхування виконує функцію ключового механізму фінансової модернізації, який інтегрує сучасні цифрові інструменти з принципами прозорості, індивідуалізованого підходу до страхувальників та управління соціальними ризиками на основі прогнозової аналітики. Здійснено акцент на тому, що основними завданнями цифровізації виступають: забезпечення адресності соціального захисту, оптимізація розподілу й використання ресурсів, зниження транзакційних витрат, а також впровадження ризик-орієнтованих механізмів управління страховими фондами.

Ключові слова: цифровізація, соціальне страхування, автоматизація, ризик-менеджмент, прогнозна аналітика.

The article focuses on the study of digital technologies that enable automated solutions in the field of occupational accident social insurance. The aim of the study is to analyze the directions, implementation levels, and key challenges of digitalizing the social insurance system within the context of European integration processes. The study employed general scientific methods of cognition: analysis, synthesis, induction, deduction, systematization, comparison, and generalization. The findings demonstrate that digital transformation in the social insurance sector serves as a key mechanism of financial modernization, integrating modern digital tools with principles of transparency, a personalized approach to policyholders, and social risk management based on predictive analytics. The emphasis is placed on the fact that the main objectives of digitalization include: ensuring targeted social protection; optimizing the allocation and use of resources; reducing transaction costs; implementing risk-oriented mechanisms for managing insurance funds. The study reveals that digital solutions are shaping a new model of social insurance system functioning – decentralized, client-focused, with data as the core asset, and digital interfaces enabling real-time interaction. It is shown that the digital transformation unfolds in stages: from the development of a personalized accounting system, through automated payment mechanisms and electronic document management, to the implementation of digital forecasting and budget planning tools, culminating in the formation of digital control as part of strategic management. This approach ensures reform consistency, legal justification, and adaptability in the context of cyber risks, digital inequality, and institutional constraints. The practical significance of the study lies in shaping a conceptual foundation for building a modern digital social insurance system in Ukraine in line with European standards.

Keywords: digitalization, social insurance, automation, risk management, predictive analytics.

Постановка проблеми. В світлі поствоєнного економічного відновлення ефективне функціонування системи соціального страхування від нещасних випадків на виробництві

набуває особливої важливості. Зростання ризиків на ринку праці, збільшення навантаження на страхові фонди та потреба у швидкому реагуванні на запити застрахованих осіб

вимагають переходу до прозорих, надійних і технологічно підкріплених моделей управління. У цьому процесі цифрові технології автоматизованих рішень відіграють ключову роль, оскільки дозволяють не лише підвищити ефективність обробки страхових випадків, а й забезпечити контрольованість і достовірність усіх транзакцій у межах системи соціального захисту.

Цифровізація страхових процедур створює передумови для формування відкритої інформаційної архітектури, у якій кожна дія – від подання заяви до здійснення виплати – фіксується, перевіряється та аналізується у режимі реального часу. Це сприяє не лише підвищенню довіри з боку суспільства до інституцій соціального страхування, а й забезпечує макроекономічну стійкість через раціональне використання публічних ресурсів. Умовою для досягнення таких результатів є інтеграція цифрових рішень на основі прозорих алгоритмів, автоматизованих систем управління ризиками та інституційної синергії, що відповідає стратегії сталого економічного розвитку країни.

Аналіз останніх наукових досліджень і публікацій. Питання цифрових технологій автоматизованих рішень у сфері соціального страхування від нещасних випадків на виробництві є достатньо досліджене у вітчизняній науковій літературі. Значний внесок у розкриття цієї теми зробила І. О. Гайдай [1], яка дослідила роль соціального страхування в державній соціальній політиці, підкреслюючи необхідність її модернізації відповідно до сучасних цифрових викликів. Цифрову трансформацію державних фінансів, що безпосередньо впливає на фінансування соціального страхування, ґрунтовно проаналізував В. І. Долішній [2], акцентуючи на економічних аспектах цифровізації. Концептуальні підходи до цифрового публічного управління та його моделей висвітлено у праці І. М. Капітоненка [3], де автор розглядає інтеграцію інформаційно-комунікаційних технологій у сферу соціального захисту як складову реформування державного управління. Інституційні основи функціонування системи соціального страхування, з урахуванням викликів цифрової доби, досліджено у роботі О. І. Мурашка [4], де запропоновано підходи до її структурного оновлення. Особливої уваги заслуговує І. В. Сірак [8], яка зосередилася на правовому аспекті забезпечення соціального захисту в цифрову епоху, розглядаючи як новітні цифрові сервіси (зокрема, особистий кабінет на

вебпорталі ПФУ [5]), так і ризики, пов'язані з недосконалістю цифрових рішень. Правовий контекст соціального страхування у світлі фінансового права окреслений у дослідженні І. Я. Сахно [6], що доповнює загальну картину законодавчого забезпечення цифрових змін. Л. О. Семиредченко [7] акцентує на трансформаційних процесах у системі соціального страхування, зокрема – в аспекті адаптації до цифрових інструментів управління.

Для дослідження використовувалася також експертна література, зокрема публікації на вебпорталах державних органів (pfu.gov.ua), які висвітлюють сучасні аспекти цифрової трансформації соціального страхування, включаючи онлайн-доступ до послуг та автоматизований облік застрахованих осіб.

Попри достатню кількість літератури з даної теми, відчувається нестача систематизованого матеріалу щодо інтеграції цифрових технологій саме у сфері страхування від нещасних випадків на виробництві в контексті європейського досвіду. Тому із використанням різних методів наукового пізнання було проаналізовано, погруповано та систематизовано інформацію і подано у світлі теми дослідження.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Цифрова трансформація соціального страхування, зокрема в контексті нещасних випадків на виробництві, виходить за межі простого технологічного оновлення. Вона постає як глибока структурна зміна, що вимагає нової логіки управління, взаємодії з застрахованими особами та організації контролю за фінансовими потоками. Як справедливо підкреслює Сахно І. Я. [6], критичним етапом цієї трансформації є формування цифрової моделі контрольних функцій, яка дозволяє перейти від простого електронного документообігу до стратегічного управління фінансовими ресурсами. Такий підхід сприяє виявленню бюджетних диспропорцій у реальному часі та оперативному реагуванню на зміну соціальних ризиків.

У цьому контексті доречно звернутися до позиції Гайдай І. О. [1], яка акцентує, що контроль виконання фінансових зобов'язань через цифрові платформи є не лише інструментом забезпечення прозорості, а й критерієм переходу до сервісно-орієнтованої моделі соціального страхування. Це зрушення змінює фокус із формального гарантування прав на реальне технологічне забезпечення їх реалізації, де цифрові індикатори замінюють паперову бюрократію.

Однак така трансформація не є однозначною і супроводжується дискусійними питаннями щодо рівня цифрової доступності, безпеки даних та участі особи у цифрових процесах. Наприклад, модель електронного кабінету застрахованої особи, як описує Сірак І. В. [8], дозволяє не лише звертатися до системи, а й контролювати власні дані, статус звернень і хід виплат. Проте у разі недостатнього цифрового включення частини населення, така модель може посилити нерівність доступу до соціального захисту.

Водночас цифрова персоналізація, попри свою очевидну ефективність, передбачає нові ризики. Одним з них є потенційне перевантаження системи обробки даних, що вимагає високої технічної стійкості та уніфікації баз. Окрім того, зростає значення інформаційної безпеки, оскільки масове накопичення персоналізованої інформації створює сприятливі умови для кібератак. Ці загрози актуалізують потребу в гармонізації технологічних рішень із правовими механізмами захисту персональних даних та цифрової ідентифікації.

Зі стратегічної точки зору цифровізація постає не тільки як відповідь на вимоги часу, але і як детермінанта нової моделі державного управління соціальними ризиками. Проте залишається відкритим питання інституційної координації. Впровадження цифрових сервісів різними органами без належної інтеграції та стандартизації загрожує фрагментацією системи. Цей виклик вимагає створення єдиної цифрової платформи, що об'єднає Пенсійний фонд, Фонд соціального страхування, медичні системи (eHealth) та інші державні реєстри.

Таким чином, подальший розвиток цифрових рішень у сфері страхування від нещасних випадків потребує балансування між технологічною інноваційністю та інституційною зрілістю. З одного боку – це формування відкритої, контрольованої, сервісної моделі соціального страхування, з іншого – постійний моніторинг ризиків цифрового виключення, недовіри до нових форматів і нестабільності технічної інфраструктури.

Отже, цифровізація виступає не лише каталізатором модернізації, але й об'єктом багатовекторної дискусії, що охоплює технологічні, правові, управлінські та соціальні аспекти. Реалізація потенціалу цифрових інструментів можлива лише за умови глибокої інтеграції технічних рішень у нормативне, етичне й соціальне середовище, де інтереси застрахованої особи перебуватимуть у центрі

кожного цифрового алгоритму.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Мета статті – розглянути напрями, рівні та виклики організації цифровізації соціального страхування від нещасних випадків в контексті євроінтеграції.

Виклад основного матеріалу дослідження. Цифровізація у галузі соціального страхування відображає не просто засоби автоматизації, а систему реагування на зміни у соціально-економічних відносинах відповідно до потреб населення з метою адаптації до стратегії розвитку країни. Як невід'ємна частина реформатування державних послуг, цифровізація призводить до корінних змін у методах надання послуг, управлінні страховими процедурами, документацією, моніторингом, прогнозуванням та взаємодією зі страхувальниками. З економічного боку, цифровізація є інструментом для оптимізації розподілу страхових ресурсів, скорочення транзакційних витрат та підвищення ефективності праці в системі соціального захисту. У контексті обмеженості бюджетних коштів і зростання соціальних викликів, цифрові технології дозволяють підвищити керованість страхових фондів, забезпечити індивідуалізацію обліку та точніше прогнозування витрат. Відповідно до В. Долішнього, розробка ефективної цифрової інфраструктури стає ключовою для збільшення продуктивності соціального страхування, особливо в умовах воєнних та поствоєнних перетворень [2].

З позицій управління, діджиталізація виступає як важливий інструмент реорганізації публічного управління соціальними ризиками. Вона спонукає перехід від традиційної ієрархічної структури до більш гнучкої, мережевої та орієнтованої на клієнта моделі, де дані стають основою для ухвалення рішень, а управлінські процеси автоматизуються. І.Капітоненко підкреслює, що цифрове управління соціальними фондами вимагає не лише новітніх технологій, але й радикальної зміни у підходах до управління – з фокусу на контролі до акценту на співпраці та від облікових процедур до проактивного обслуговування [3].

Загалом, цифровізація у сфері страхування від нещасних випадків на виробництві – комплексне явище, яке включає економічні, юридичні та управлінські аспекти. Такий підхід дозволяє всебічно аналізувати цифрову трансформацію як ключовий фактор у підвищенні стійкості та інклюзивності системи соціального страхування.

У сучасних умовах нестабільного ринку праці, обмеженого бюджетного ресурсу та зростання кількості страхових випадків цифрова трансформація системи страхування від нещасних випадків на виробництві набуває системного значення. Вона перестає бути виключно інструментом технологічної модернізації – натомість виступає як фундаментальна умова забезпечення фінансової стійкості, прозорості розрахунків, результативного управління та соціальної відповідальності. Цифрова трансформація системи соціального страхування повинна відбуватися на трьох рівнях, що зробить таку систему гармонізованою із європейським законодавством щодо процедур соціального страхування [9].

На національному рівні провідну роль відіграють компетентні органи, які встановлюють законодавчі та нормативні вимоги щодо реєстрації, звітування та повідомлення про нещасні випадки на виробництві, професійні захворювання, а також небезпечні події. Вони визначають, хто саме несе відповідальність за подання таких повідомлень у випадку, якщо самозайнята особа внаслідок травми не може зробити це самостійно. Крім того, національне законодавство врегульовує обов'язки як самозайнятих осіб, так і роботодавців, у разі якщо працівник працює у складі стороннього підприємства [10].

На національному рівні організації цифровізації соціального страхування важливо забезпечити бюджетування та контроль.

Інформація про бюджетування доцільна більшою мірою не для користувачів страхових послуг, а для органів, що їх організовують, оскільки на основі акумульованих даних про минулі страхові випадки може здійснюватися прогнозування витрат із врахуванням різних чинників, зокрема сезонності, зміни умов праці, погодних умов тощо. Цифрові інструменти змінюють підходи до планування бюджету в системі соціального страхування. Формується інтегрована система бюджетного аналізу, що включає:

- автоматизоване прогнозування страхових випадків;
- моделювання сценаріїв виплат;
- динамічне коригування бюджетних лімітів;
- інтеграцію з макроекономічними показниками.

Це дозволяє перейти від статичного планування до гнучкого, адаптивного бюджетного управління, що реагує на зміни ризиків та ринку праці в режимі реального часу.

Цифровий контроль – основа стратегічної аналітики для держави. Фінансовий контроль у цифровому середовищі забезпечується за рахунок впровадження аналітичних модулів, включно з:

- панелями фінансової візуалізації;
- системами раннього попередження про перевищення бюджетних лімітів;
- інструментами аналізу ефективності використання коштів.

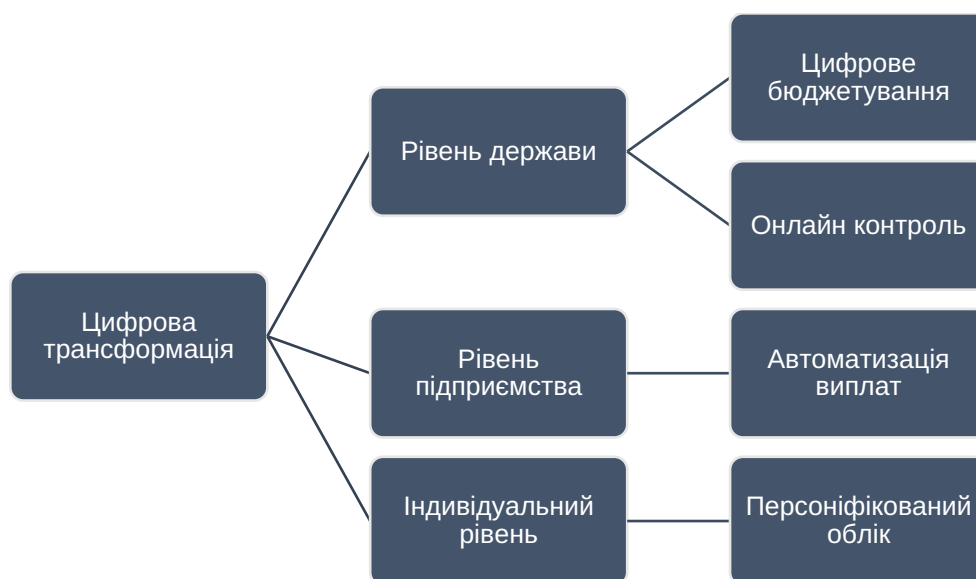

Рис. 1. Основні рівні цифрової трансформації системи страхування та їх вплив на фінансову архітектуру

Джерело: сформовано автором

На рівні підприємства відповідальність покладається на особу, яка контролює виробничий об'єкт. Вона має забезпечити функціонування відповідної системи повідомлення про інциденти, яка охоплює не лише найманих працівників, а й самозайнятих осіб. Це передбачає створення умов для ефективної реєстрації та інформування у випадках травматизму, хвороб або аварійних ситуацій, включаючи випадки, пов'язані з поїздками на роботу або з роботи.

Автоматизація страхового сервісу на рівні підприємства, що передбачає автоматизацію ключових процесів:

- оформлення заявок через електронні кабінети застрахованих осіб;
- використання електронних лікарняних;
- впровадження алгоритмів оцінювання страхового ризику;
- застосування цифрових калькуляторів розміру виплат;
- використання онлайн калькуляторів на основі стандартизованих форм, які дозволяють як працівникові, так і відділу кадрів здійснювати та нараховувати прозорі платежі відповідно до різних випадків соціального страхування.

Загалом цифровізація на цьому рівні сприяє прозорості процедури, зниженню адміністративних витрат, підвищенню точності та прискоренню обробки запитів. Як зазначає Мурашко О. І., ці інструменти не лише оптимізують ресурси, але й формують передумови для ризик-орієнтованого управління бюджетними потоками [4].

Індивідуальний рівень представлений безпосередньо самозайнятими особами, які несуть персональну відповідальність за дотримання законодавчих вимог у сфері повідомлення про професійні ризики. Вони зобов'язані співпрацювати з підприємствами, де виконують роботи за контрактом, а також самостійно інформувати компетентні органи та страхові установи про випадки виробничого травматизму або хвороб, якщо це не пов'язано з втратою дієздатності. Також важливо, щоб і самі застраховані особи, які не є самозайнятими мали власний персоналізований облік.

Персоналізований облік: платформа точності, адресності та прозорості. Ключовою передумовою цифрового оновлення є впровадження персоналізованого обліку страхових вкладів та виплат, що базується на створенні уніфікованого цифрового профілю кожної

застрахованої особи. Згідно з позицією Семи-редченко Л.О., саме цифрова деталізація облікових даних створює основу для фінансової дисципліни, посилення адресності виплат і прискорення бюджетного планування [7]. Основними складовими персоналізованого обліку є:

- Унікальний ідентифікатор застрахованої особи (наприклад, номер облікової картки платника податків або ЄДРПОУ для юридичних осіб).
- Страхова історія: хронологічна база внесків, тривалість страхування, інформація про роботодавця.
- Медичний модуль: електронні листки непрацездатності, дані про лікування, результати експертиз працездатності.
- Реабілітаційний модуль: історія участі у програмах медико-соціальної реабілітації, доступ до відповідних послуг.
- Статус страхових виплат: дані про подані заяви, ухвалені рішення, розміри, строки та типи виплат.
- Протокол змін і транзакцій: журнал доступу, редагування і звернень до персонального страхового профілю.
- Інтеграційна здатність: взаємозв'язки з іншими державними системами — електронною системою охорони здоров'я (eHealth), пенсійним реєстром, Єдиним реєстром застрахованих осіб тощо.

Запропонована архітектура обліку дає змогу усунути дублювання інформації, знизити ризики помилок, підвищити оперативність управлінських рішень і створити нові підходи до ризик-орієнтованого актуарного моделювання, яке буде знаходитися на завжди високому рівні незалежно від місця праці працівника.

На сьогодні одним із найбільш наочних прикладів практичного втілення принципів цифрового захисту прав застрахованих осіб є впровадження електронного кабінету застрахованої особи, реалізованого на платформі Пенсійного фонду України [Пенсійний фонд України]. Цей інструмент функціонує як персоналізований цифровий інтерфейс, що акумулює:

- інформацію про страховий стаж;
- суми та періодичність страхових внесків;
- поточний статус звернень;
- розмір призначених виплат;
- інтерактивні засоби зворотного зв'язку.

Для побудови автоматизованої системи реалізації страхової послуги від нещасних

випадків, потрібно розробити онлайн сервіс, який буде інтуїтивно зрозумілим та послідовним. Логіка цифрової взаємодії між застрахованою особою та системою соціального страхування через електронний кабінет. Така взаємодія охоплює повний цикл процедур – від ініціювання звернення до отримання виплат – із залученням цифрових інструментів на кожному з етапів. Застрахована особа має можливість:

- 1) подати звернення дистанційно;
- 2) завантажити необхідні документи;
- 3) відстежувати поточний статус розгляду;
- 4) вносити коментарі або зауваження;
- 5) отримати офіційне рішення та виплату у цифровому форматі.

Цей процес супроводжується автоматизованим опрацюванням даних, що включає перевірку інформації, використання цифрового підпису, формування електронного архіву взаємодії та інтеграцію із суміжними реєстрами. Такий підхід забезпечує високий рівень прозорості, ліквідує дублювання функцій, підвищує відповідальність органів страхування та дозволяє контролювати дотримання строків виконання фінансових зобов'язань.

Як наслідок, цифрова трансформація соціального страхування від нещасних випад-

ків є не лише технологічним оновленням, а системним переходом до нової логіки управління – прозорої, адресної, ризик-орієнтованої. Сформований чотирирівневий підхід (персоніфікований облік, цифровізація виплат, цифрове бюджетування, цифровий контроль) забезпечує підвищення якості сервісу, раціональне використання ресурсів та зміцнення довіри до соціальної політики держави. Інтеграція цих рівнів сприятиме не лише фінансовій стабільності, але й соціальній ефективності функціонування страхових інститутів. Саме це узагальнення відображено на рисунку 2.

Представлена структурована модель ключових напрямів цифрової трансформації, визначає трансформаційні зміни у функціонуванні фінансових механізмів системи страхування від нещасних випадків. У моделі відображено логічні зв'язки між чотирма основними компонентами: персоніфікованим обліком, автоматизованими механізмами виплат, інструментами цифрового бюджетування та онлайн-контролем за використанням фінансових ресурсів. Ці компоненти не існують у відриві один від одного, а формують єдину цілісну систему, що поступово переходить до ризик-орієнтованої моделі управління з високим ступенем економічної обґрунтованості.

Рис. 2. Цифрова взаємодія застрахованої особи з системою соціального страхування

Джерело: сформовано автором

Разом з тим попри широкі перспективи реалізації такого проекту цифровізації, на всіх етапах здійснення цього процесу буде виникати низка ризиків, які потрібно оцінити і передбачити, а також врахувати напрями їх зменшення або уникнення.

Аналіз наявних викликів і тенденцій цифрової трансформації системи соціального

страхування засвідчує, що її ефективність визначається не лише впровадженням технічних інструментів, а передусім – здатністю системи адаптивно й своєчасно реагувати на супровідні ризики. Для досягнення сталого результату необхідна інституційна синергія між усіма суб'єктами цифрових змін, що охоплює:

Таблиця 1

Основні ризики цифрової трансформації та шляхи їх нейтралізації

Ризик	Потенційні наслідки	Запропоноване рішення
Кіберзагрози та витоки даних	Несанкціонований доступ до персональних даних, порушення конфіденційності, втручання у процес прийняття рішень, втрата довіри до системи	Впровадження стандартів кібербезпеки (ISO/IEC 27001), шифрування, багатофакторна аутентифікація, аудит систем
Цифрова нерівність	Обмеження доступу окремих категорій населення до електронних сервісів, посилення соціальної нерівності	Розвиток офлайн-доступу до сервісів, мобільні консультаційні пункти, субсидії на цифрову інфраструктуру
Низька цифрова компетентність кадрів	Зниження ефективності використання цифрових платформ, помилки в обробці даних, спротив впровадженню змін	Системне навчання кадрів, цифрові тренінги, включення ІКТ-компетентностей у професійні стандарти
Слабка технічна база інституцій	Технічні збої, несумісність платформ, уповільнення процесів цифровізації	Аудит IT-інфраструктури, модернізація обладнання, централізована закупівля сучасних рішень
Відсутність інституційної координації	Дублювання функцій між відомствами, відсутність уніфікованих стандартів даних, неузгодженість дій	Формування єдиної цифрової стратегії, міжвідомча координаційна рада, регламентація цифрових процесів
Юридична невизначеність цифрових дій	Прогалини у законодавстві щодо електронних підписів, верифікації заяв, правового статусу цифрових рішень	Гармонізація нормативної бази, законодавче закріплення цифрової ідентифікації та документообігу
Недостатня надійність цифрових сервісів	Технічні збої, низька стійкість до навантажень, переривання обслуговування	Стрес-тестування систем, дублювання інфраструктури (резервні сервери), SLA-зобов'язання від провайдерів
Ризик виключення вразливих груп	Люди з інвалідністю, маломобільні громадяни можуть бути виключені з цифрового середовища	Адаптація цифрових сервісів до потреб маломобільних груп, використання технологій доступності (WCAG)
Психологічна недовіра до цифрових платформ	Спротив користувачів щодо використання електронних форматів через страх помилок або втрати контролю	Кампанії цифрової просвіти, інформаційні кампанії, зворотній зв'язок, кейси успішного впровадження
Низька сумісність інформаційних систем і баз даних	Відсутність інтеграції між відомчими реєстрами (Пенсійний фонд, Фонд соцстраху, eHealth тощо), дублювання даних, труднощі з верифікацією інформації, помилки в обліку	Розробка єдиних технічних стандартів, використання API-інтеграцій, створення уніфікованої платформи міжвідомчого обміну даними

Джерело: сформовано автором

- інвестиції у кіберзахист і захист персональних даних;
- розвиток цифрових компетентностей кадрів і застрахованого населення;
- модернізацію технічної інфраструктури;
- створення постійно діючого механізму моніторингу цифрових бар'єрів і вразливостей.

Реальний успіх цифрової трансформації можливий лише за умови системної гармонізації технічних, організаційних та правових компонентів, що у комплексі дозволяє не лише підвищити ефективність функціонування системи, а й реально зміцнити фінансову стійкість соціального страхування, орієнтуючи його на потреби застрахованої особи.

Висновки. Таким чином, цифрова трансформація у сфері соціального страхування виконує роль механізму фінансової модернізації, який об'єднує цифрові технології з принципами підзвітності, персоніфікованого обслуговування та управління соціальними ризиками на основі прогнозової аналітики. Основними завданнями цифровізації є забез-

печення адресності соціального захисту, оптимізація ресурсного використання, зниження транзакційних витрат і впровадження ризик-орієнтованого підходу до управління страховими фондами. Цифрові рішення дозволяють впроваджувати нову логіку функціонування – від централізованих процедур до децентралізованої, клієнтоцентричної моделі, де дані виступають як основний актив управління, а цифрові інтерфейси забезпечують самозабезпечення та зворотний зв'язок у режимі реального часу. Етапність цифрової трансформації передбачає початкове формування персоналізованої облікової системи, подальше впровадження механізмів автоматизованих виплат і електронного документообігу, розвиток цифрового прогнозування та бюджетного планування, а також завершальний етап – розбудову цифрового контролю як елементу стратегічного управління. Така послідовність забезпечує цілісність змін, їхню правову легітимність та стійкість до ризиків, пов'язаних із кібербезпекою, цифровою нерівністю та інституційною несумісністю.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Гайдай І. О. Соціальне страхування в системі державної соціальної політики: монографія. НАДУ, 2019. № 1. 308 с.
2. Долішній В. І. Економічна природа цифрової трансформації державних фінансів. Інститут регіональних досліджень, 2021. № 1. 176 с.
3. Капітоненко І. М. Цифрова трансформація публічного управління: концепти і моделі. НАДУ, 2020. № 1. 248 с.
4. Мурашко О. І. Інституційний розвиток системи соціального страхування: монографія. НАДУ, 2014. № 1. 272 с.
5. Особистий кабінет застрахованої особи вебпорталу Пенсійного фонду України. pfu.gov.ua, 2023. URL: <https://www.pfu.gov.ua/lg/352074-osobystyj-kabinet-zastrahovanoji-osoby-vebportalu-pensijnogo-fondu-ukrayiny/> (дата звернення: 14.05.2025)
6. Сахно І. Я. Фінансове право соціального страхування: монографія. Право, 2019. №1, 302 с.
7. Семире́дченко Л. О. Система соціального страхування в Україні: трансформаційні процеси. КНЕУ, 2020. № 1. 214 с.
8. Сірак І. В. Право на соціальний захист у цифрову епоху: монографія. ЛНУ ім. Івана Франка, 2023. № 1. 202 с.
9. Methodology for the harmonization of European occupational accident statistics. Commission of the European Communities (Eurostat), 1992. № 1.
10. Recording and notification of occupational accidents and diseases. An ILO code of practice. International Labour Office, 1996. № 1.

REFERENCES:

1. Haidai I. O. (2019). Sotsialne strakhuvannia v systemi derzhavnoi sotsialnoi polityky: monohrafiia [Social insurance in the system of state social policy: Monograph]. NADU. 308 p. (In Ukrainian).
2. Dolishnii V. I. (2021). Ekonomichna pryroda tsyfrovoi transformatsii derzhavnykh finansiv [The economic nature of the digital transformation of public finance]. Instytut rehionalnykh doslidzhen, 176 p. (In Ukrainian).
3. Kapitonenko I. M. (2020). Tsyfrova transformatsiia publichnoho upravlinnia: kontsepty i modeli [Digital transformation of public administration: Concepts and models]. NADU. 248 p. (In Ukrainian).

4. Murashko O. I. (2014). Instytutsiinyi rozvytok systemy sotsialnoho strakhuvannia: monohrafiia [Institutional development of the social insurance system: Monograph]. NADU. 272 p. (In Ukrainian).
5. Pensiinnyi fond Ukrainy (2023). Osobystyi kabinet zastrakhovanoi osoby vebportalu Pensiinogo fondu Ukrainy [Personal account of the insured person on the Pension Fund of Ukraine's web portal]. Available at: <https://www.pfu.gov.ua/lg/352074-osobystyj-kabinet-zastrahovanoyi-osoby-vebportalu-pensiynogo-fondu-ukrayiny/> (accessed May 14, 2025)
6. Sakhno I. Ya. (2019). Finansove pravo sotsialnoho strakhuvannia: monohrafiia [Financial law of social insurance: Monograph]. Pravo. 302 p. (In Ukrainian).
7. Semyriedchenko L. O. (2020). Systema sotsialnoho strakhuvannia v Ukraini: transformatsiini protsesy [Social insurance system in Ukraine: Transformational processes]. KNEU. 214 p. (In Ukrainian).
8. Sirak I. V. (2023). Pravo na sotsialnyi zakhyst u tsyfrovu epokhu: monohrafiia [The right to social protection in the digital age: Monograph]. LNU im. Ivana Franka. 202 p. (In Ukrainian).
9. Commission of the European Communities (Eurostat) (1992). Methodology for the harmonization of European occupational accident statistics. (In English).
10. International Labour Office (1996). Recording and notification of occupational accidents and diseases. An ILO code of practice. (In English).